

สัปดาห์สสาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

ปีนักบุญเปาโล

28 มิถุนายน 2008 - 29 มิถุนายน 2009

“ความรักให้อภัยทุกอย่าง
เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง
อดทนทุกอย่าง
ความรักไม่มีสิ้นสุด”
(1 คร 13:7-8ก)

2009

วันอาทิตย์ที่ 30 สิงหาคม 2009 ปีที่ 43 ฉบับที่ 2379

วาทิตยที่ 22 เทศกาลสัปดาห์ B

พระวาจา (มก 7:1-8, 14-15, 21-23)

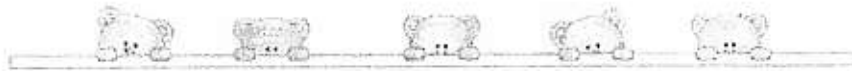
เวลานั้น ชาวฟาริสีและธรรมาจารย์บางคนจาก
กรุงเยรูซาเล็มมาเฝ้าพระองค์พร้อมกัน เขาสังเกตว่าศิษย์
บางคนของพระองค์กินอาหารด้วยมือที่ไม่สะอาด คือไม่ได้
ล้างมือก่อน เพราะชาวฟาริสีและชาวยิวโดยทั่วไปย่อมถือ
ขนบธรรมเนียมของบรรพบุรุษ เขาไม่กินอาหารโดยมิได้
ล้างมือตามพิธีก่อน เมื่อกลับจากตลาด เขาจะไม่กินอาหาร
เว้นแต่จะทำได้ทำพิธีชำระตัวก่อน เขายังถือขนบธรรมเนียม
อื่นๆ อีกมาก เช่น การล้างถ้วย จานชามและภาชนะ
ทองเหลือง

ชาวฟาริสีและธรรมาจารย์ จึงทูลถามพระองค์ว่า
“ทำไมศิษย์ของท่าน ไม่ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมของ
บรรพบุรุษ และทำไมเขาจึงกินอาหารด้วยมือที่ไม่สะอาด
เล่า” พระองค์ตรัสตอบว่า “ประกาศกอิสยาห์ได้พูดอย่าง
ถูกต้องถึงท่าน คนหน้าซื่อใจคด ดังที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์

คุณพระรัตน - คุณสุภาภรณ์ ว่างตาล
สร้างอุทิศแด่ อักเนส ประชุม ว่างตาล
(ครบ 5 ปี)

ว่า ประชาชนเหล่านี้ให้เกียรติเราแต่ปาก แต่ใจของเขาอยู่ห่างไกลจากเรา เขามัสนักการเราอย่างไร ความหมาย เขาสั่งสอนบัญญัติของมนุษย์เหมือนกับเป็นสัจธรรม "ท่านทั้งหลายละเลยบทบัญญัติของพระเจ้ากลับไปเลือกขนบธรรมเนียมของมนุษย์"

พระองค์ทรงเรียกประชาชนเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง คริสต์ว่า "ทุกคนจงฟังและเข้าใจเถิด ไม่มีสิ่งใดเลยจากภายนอกของมนุษย์ทำให้เขามีมลทินได้ แต่สิ่งที่ออกมาจากภายในของมนุษย์นั้นแหละทำให้เขามีมลทิน จากภายในคือจากใจมนุษย์นั้นเป็นที่มาของ ความคิดชั่วร้าย การประทุพผิตทางเพศ การลักขโมย การฆ่าคน การมีชู้ ความโลภ การทำร้าย การถือโก่ง การสาบสอน ความอิจฉา การใส่ร้าย ความหยิ่งยโส ความโม้เขลา สิ่งชั่วร้ายทั้งหมดนี้ออกมาจากภายใน และทำให้มนุษย์มีมลทิน"

หัวข้อ	บทบัญญัติของพระเจ้า
ธรรมล้ำลึก	พระคริสตเจ้าประทานบทบัญญัติใหม่
ทำที่	การน้อมรับบทบัญญัติใหม่ของพระเจ้าด้วยความเชื่อ
การดำเนินชีวิต	เราจะปฏิบัติตามบทบัญญัติใหม่ด้วยความยินดี

บทอ่านที่หนึ่ง : - ฉธบ 4:1-2, 6-8

ชาวียาปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระเจ้าอย่างเคร่งครัด เพื่อเป็นการแสดงความรู้คุณต่อพระองค์ ผู้ทรงอยู่ใกล้ชิดเขาและทรงช่วยเหลือเขาตลอดมา

บทอ่านที่สอง : - ยก 1:17-18, 21

พระวาจาของพระเจ้าเป็นของประทานจากพระองค์ ถ้าเราน้อมรับด้วยความสุภาพในความเชื่อ และปฏิบัติตามอย่างดี เราก็จะรอดพ้น

พระวรสาร : - มก 7:1-8, 14-15, 21-23

พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ด้วยความจริงใจ และให้ละเว้นจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายที่ทำให้เรามีมลทิน

- - จากพระวาจาชีวิต - -

พระวรสารวันนี้แสดงให้เห็นเงื่อนไขของ “ความขัดแย้ง” ระหว่างพระเยซูเจ้ากับบรรดาฟาริสีและธรรมาจารย์ ซึ่งล้วนเป็นผู้นำที่เคร่งครัดศาสนาได้อย่างชัดเจน พวกเขาตั้งคำถามพระองค์ว่า “ทำไมศิษย์ของท่านไม่ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมของบรรพบุรุษ”

“ขนบธรรมเนียมของบรรพบุรุษ” ที่พวกเขายกมาเป็นประเด็นโต้เถียงกับพระองค์ในวันนี้คือ “การล้างมือ” ชาวยิวต้องล้างมือก่อนและระหว่างกินอาหารโดยมีวัตถุประสงค์หลัก ไม่ใช่เพื่อให้มือสะอาด

หรือเพื่อสุขอนามัยที่ดี แต่เพราะ “ขนบธรรมเนียมของบรรพบุรุษ” กำหนดให้พวกเขาต้องล้างมือ “ตามพิธี” ที่กำหนดไว้อย่างละเอียดและเคร่งครัด

น้ำสำหรับทำ “พิธีล้างมือ” ต้องสะอาดตามระเบียบ บรรจุในไหหินขนาดใหญ่ที่เตรียมไว้เป็นพิเศษ มีฝาปิดมิดชิด ปราศจากสิ่งอื่นเจือปน และสงวนไว้สำหรับพิธีล้างมือเท่านั้น จะใช้เพื่อการอื่นมิได้

พิธีล้างมือเริ่มด้วยการยกมือให้นิ้วชูขึ้นด้านบน แล้วใช้น้ำปริมาณเท่ากับความจุของไซโก่หนึ่งฟองครึ่งรดจากปลายนิ้วให้ไหลลงมาถึงข้อมือเป็นอย่างน้อย ขณะที่มือทั้งสองยังเปียกอยู่ให้ทำความสะอาดมือแต่ละข้างโดยใช้กำปั้นของมือข้างหนึ่งถูกับฝ่ามือของอีกข้างหนึ่งไปมา สลับกัน เพื่อให้สิ่งสกปรกจำพวกทราย กรวด และปูนขาวหลุดออกไป ต่อจากนั้นให้ยกมือโดยนิ้วชี้ลงด้านล่าง แล้วใช้น้ำเท่าเดิมรดจากข้อมือให้ไหลลงปลายนิ้ว เป็นอันเสร็จพิธีและถือว่ามือสะอาดแล้วตามที่ศาสนากำหนด

ในสายตาของชาวยิว ผู้ที่ละเลยไม่ทำพิธีล้างมือก่อนกินอาหารถือว่าเป็นคนไม่สะอาดต่อหน้าพระเจ้า จะถูกปีศาจโจมตี จะประสบความยากจน และต้องพบกับความพินาศในที่สุด

กฎเกณฑ์และจารีตพิธีเหล่านี้คือ “ศาสนา” ของพวกฟาริสีและธรรมาจารย์ พวกเขาถือว่า “นี่คือการรับใช้พระเจ้า” จารีตพิธี กฎเกณฑ์ และระเบียบมากมายเหลือคณานับเหล่านี้คือ “แก่นแท้ของศาสนา” สำหรับบรรดาธรรมาจารย์และฟาริสี ผู้ใดละเมิดถือว่าทำบาป ผู้ใดปฏิบัติตามถือว่าเป็น “คนดี” และเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงพอพระทัย นี่คือนิวตันแห่งระหว่างพระเยซูเจ้ากับพวกฟาริสีและธรรมาจารย์ สำหรับพระองค์ “แก่นแท้ของศาสนาคือการรักพระเจ้าและรักเพื่อนมนุษย์”

อีกประการหนึ่ง พระเยซูเจ้าทรงตำหนิพวกฟาริสีและธรรมาจารย์ว่า “ละเลยบทบัญญัติของพระเจ้า และกลับไปถือขนบธรรมเนียมของมนุษย์” ความหมายคือแทนที่จะฟังพระเจ้า พวก

เขากลัยสนใจฟังคำโต้แย้ง ข้อถกเถียง และเหตุผลตามประสามนุษย์เพื่อตีความและคิดค้นระเบียบกฎเกณฑ์ใหม่ๆ ขึ้นมา แต่ศาสนาที่แท้จริงอยู่ที่การเชื่อฟังพระเจ้า หากใช้เป็นผลผลิตจากสติปัญญาของมนุษย์แต่ประการใดไม่

พระองค์ยังทำให้พวกเขาตกตะลึงเพิ่มขึ้นไปอีกเมื่อตรัสว่า “ไม่มีสิ่งใดเลยจากภายนอกของมนุษย์ทำให้เขามีมลทินได้ แต่สิ่งที่ย่อมาจากภายในของมนุษย์นั้นแหละทำให้เขามีมลทิน” จะมีชาวยิวคนใดยอมรับคำสอนใหม่นี้ได้ เพราะในสมัยของมัสคาบีเคยมีคนยอมตายแต่ไม่ยอมกินของมีมลทินมาแล้ว

ด้วยคำพูดเพียงประโยคเดียวคือ “ไม่มีสิ่งใดเลยจากภายนอกของมนุษย์ทำให้เขามีมลทินได้” พระองค์ทรงลบล้างกฎเกณฑ์ที่ชาวยิวยึดถือโดยเอาชีวิตเป็นเดิมพันมาแล้ว แม้พวกอัครสาวกเองก็ไม่เข้าใจ จนพระองค์ต้องอธิบายเชิงตำหนิพวกเขาว่า “ท่านก็ไม่มีปัญหาด้วยหรือ ท่านไม่เข้าใจหรือว่าสิ่งต่างๆ จากภายนอกที่เข้าไปในมนุษย์นั้นทำให้เขามีมลทินไม่ได้ เพราะมันไม่ได้เข้าไปในใจ แต่ลงไปในห้อง แล้วออกไปจากร่างกาย” (มก 7:18-19) นั่นคือ “อาหารทุกชนิดไม่เป็นมลทิน” (มก 7:19) เพราะเมื่อกินเข้าไปแล้ว ร่างกายจะย่อยและขับถ่ายออกไปในที่สุด ประเด็นของพระองค์คือ ไม่มีอาหารหรือสิ่งใดในโลกนี้ที่ “บริสุทธิ์” หรือ “มีมลทิน” โดยการบัญญัติของศาสนา มีแต่ “คน” เท่านั้นแหละที่สามารถ “มีมลทิน” ได้ และสิ่งที่ทำให้คนมีมลทินได้ก็คือ “กิจการ” ซึ่งเป็น “ผลผลิตจากจิตใจ” ของเขาแต่ละคนนั่นเอง

- - ข้อตั้งใจ - -

1. ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งความรักด้วยความยินดี
2. ข้าพเจ้าจะนอบน้อมเชื่อฟังพระเจ้าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์
3. ข้าพเจ้าจะรักพระเจ้าและเพื่อนพี่น้องด้วยความเต็มใจ

ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 30 สิงหาคม ค.ศ. 2009

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บอุทาน	เชิญของถวาย
07.00 น.		คามิลเลียน	คุณสุภาภรณ์ - คุณจิตติมา	คุณวีระ	คุณชุงยีน
09.00 น.	พ่อสุทนต์	ยิวาชน	ยิวาชน - ยิวาชน	ยิวาชน	ยิวาชน
19.00 น.	พ่อบ้านอรร	นาซาเวธ	คุณพรเสริม - คุณฉัตรแก้ว	คุณสุภาพร	คุณเจมาพร

สมถเสาส์นสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

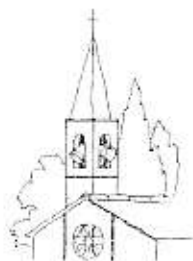
โอกาส "ปีพระสงฆ์"

และครบรอบ 150 ปีการมรณภาพของนักบุญยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ เจ้าอาวาสผู้ศักดิ์สิทธิ์
(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ผู้เขียนประวัติคนแรกบอกว่า "พระพรหมทานที่ท่านได้รับ (เพื่อการกลับใจของคนบาป) มีหลังมาก จนกระทั่งพระพรหมทานนั้น จะติดตามพวกเขาไปจนไม่ปล่อยให้อยู่เป็นสุขเลย" ท่านนักบุญได้ แสดงให้เห็นในสิ่งเดียวกันเมื่อกล่าวว่า "ไม่ใช่คนบาปที่หันกลับไปทหาพระเพื่อทูลขอการอภัย แต่เป็นพระเจ้าที่ทรงวิ่งตามหาคนบาป แล้วทรง ทำให้พวกเขากลับมาหาพระองค์" พระมหาไถ่ผู้ทรงพระทัยดีนี้ ทรง เปี่ยมด้วยความรักจนทำให้พระองค์แสวงหาเราทุกหนทุกแห่ง"

เราพระสงฆ์ควรรู้สึก ว่า ถ้าพูดต่อไปนี้ที่พระเป็นเจ้าทรงใส่ไว้ในพระโอษฐ์ของพระคริสตเจ้า มีความหมายสำหรับเราแต่ละคนเป็นการส่วนตัว "เราอบหมายให้พระสงฆ์ของเราประกาศแก่คนบาปว่า เราพร้อมเสมอที่จะต้อนรับพวกเขา พระเมตตาของเราไม่มีขอบเขต เราอาจเรียนรู้ได้จากนักบุญยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ เรื่องความวางใจในศีลอกับบาปได้อย่างเต็มที่ โดยทำให้ศีลนี้เป็นศูนย์กลางแห่งการอธิษฐานของเรา รวมถึง "เรื่องความรอด" ลากคู่ไปกับศีลนี้ เจ้าอาวาสผู้ศักดิ์สิทธิ์ ใช้วิธีที่แตกต่างกับผู้อื่นมาแก่บาป ผู้ที่ตั้งใจมาแก่บาปเพราะอยากได้รับการอภัยจากพระเจ้าจริงๆ จะพบในด้วคุณพ่อ การให้กำลังใจด้วยการจุ่มตัวลงไปใน "ธารแห่งพระเมตตาของพระเจ้า" ชำระล้าง ทุกสิ่งออกไปด้วยกระแสน้ำเขียว หากผู้ใดไม่สบายใจเพราะคิดว่าคนเป็นคนที่อ่อนแอไม่มั่นคง ก็อาจจะ ตกในบาปเดิมอีก ท่านจะเผยให้เห็นรหัสธรรมแห่งความรักของพระเป็นเจ้าด้วยคำพูดที่ประทับใจว่า "พระคริสตเจ้าผู้ทรงพระทัยดีทรงทราบทุกอย่าง แม้ก่อนที่ท่านจะมาสารภาพ พระองค์ทรงทราบล่วงหน้าแล้วว่าท่านจะตกในบาปเดิมอีก แต่ก็ทรงอภัยให้ท่าน ความรักของพระเป็นเจ้านั้นช่าง ยิ่งใหญ่เหลือเกินจนทำให้พระองค์ทรงตีอนาคต เพื่อจะได้ประทานการอภัยให้แก่เรา" แต่สำหรับ คนไข้อยืนเฉยหรือไม่สนใจจะสภาวะบาปอย่างจริงจัง คุณพ่อรู้สึกเสียใจจนถึงกับหลังน้ำตาด้วยความเจ็บปวดเพราะทัศนคติอันน่าชิงนี้ "พ่อร้องไห้เพราะลูกไม่ร้องไห้" คุณพ่อมักจะกล่าวไว้ว่า "หากพระ คริสตเจ้าไม่ใช่พระเจ้าผู้ทรงพระทัยดี! แต่ที่จริงพระองค์ทรงพระทัยดี! คนๆ นั้นจะต้องเป็น เดียวใจด้านแก่ๆ ที่กล้าทำเช่นนี้กับพระบิดาที่แสนใจดีได้" (อ่านต่อฉบับหน้า)

การไปวัดเป็นประจำ

ข้าแต่พระเจ้า ข้าก่อนเคยรู้จักคนหนึ่งถามลูกว่า ลูกมีปัญหาในการให้ลูกๆ ไปวัดฟังมิสซาทุกอาทิตย์ไหม? เพราะเขาเห็นลูกไปวัดทั้งครอบครัวเป็นประจำ ลูกบอกว่าเป็นเพราะพระพรชทานโดยแท้ ไม่มีเลย ครอบครัวของลูกทุกคนพร้อมใจและตั้งใจไปวัดโดยลูกไม่คัดค้านแต่อย่างใดเลย ลูกบอกว่าอาจจะเป็นเพราะครอบครัวของลูกเป็นครอบครัวคาทอลิกใหม่ และลูกๆ ทุกคนรับศีลล้างบาปโดยสมัครใจ อีกทั้งลูกจะพูดโมทนาคุณพระเจ้าในครอบครัวเกือบทุกวัน พระเจ้าจึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของพวกเขาทุกคนโดยปริยาย การไปวัดจึงเป็นการไปโดยสมัครใจ ไม่ใช่ถูกบังคับหรือเป็นหน้าที่...

คนรู้จักคนนี้เล่าว่า เขามีปัญหามากในเรื่องนี้ สามิเขาก็ไม่ไปวัดเลย ลูกๆ เขาขณะนี้เป็นวัยรุ่น มีทั้งลูกชายลูกสาว พูดถึงการไปมิสซา ลูกๆ ก็จะทำหน้าเบื่อหน่าย บางครั้งเขาก็ต้องใช้วิธีบังคับ และเกิดเป็นปากเสียงกับลูกๆ สามิเขาก็จะเข้าข้างลูก เรื่องเลยไปกันใหญ่ เป็นอย่างนี้จนเขาท้อใจเหลือเกิน

พูดถึงการไปวัดฟังมิสซา ลูกเองเห็นว่าครอบครัวที่ไปฟังมิสซาอาจแบ่งเป็น 4 ประเภทดังนี้คือ

1. ครอบครัวที่เป็นคาทอลิกทุกคน แต่ไม่เคยไปวัดเลย
2. ครอบครัวที่มีสมาชิกทั้งเป็นและไม่เป็นคาทอลิก และไปวัดตามแต่ศรัทธาของสมาชิกที่นับ
3. ครอบครัวที่เป็นคาทอลิกหมด แต่ไปวัดบ้าง ไม่ไปบ้าง และ
4. ครอบครัวที่เป็นคาทอลิกหมด และศรัทธาไปวัดกันทุกอาทิตย์

พวกที่ไปวัดเป็นประจำ ลูกคิดว่า ยังแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ๆ อีก 2 ประเภท คือ ประเภทแรก ไปเพราะถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติกันมาตั้งแต่เล็กๆ เป็นสิ่งที่ "ต้องทำ" หรืออาจจะกลัวว่าไม่ไปจะเป็นบาปก็เลยต้องไป กับอีกประเภทหนึ่ง คือไปเพราะ "ใจศรัทธา" จริงๆ พูดถึงใจศรัทธา วันก่อนลูกไปประชุมงานมหราวาสแห่งหนึ่ง พระสงฆ์องค์หนึ่งก็ไปร่วมด้วย พูดได้ประทับใจมาก ท่านพูดว่า "เนื่องจากศาสนาคริสต์ไม่ใช่เป็นศาสนาประจำชาติของประเทศไทย ดังนั้นจึงไม่มีสิ่งแวดล้อมอะไรเลยที่จะ "จูงใจ" หรือ "เป็นใจ" ให้คนไทยเป็นคริสตชนที่มีใจศรัทธาได้ พวกเธอมีความกระตือรือร้นเช่นนี้ แสดงว่ามาจากใจศรัทธาเอง ฟังปลื้มใจจริงๆ" ลูกมาพินิจพิจารณาคำพูดของพ่อองค์นี้ และสรุปว่านี่คือพูดถูกที่สุด...

พอตีวันก่อนมีลูกค้าชาวอเมริกัน 2 คน มาเยี่ยมบริษัทของลูก เขาทั้งสองบังเอิญเป็นคาทอลิก และทุกครั้งที่มาพบกัน เขาก็จะคุยถึงเรื่องศาสนาเสมอ เขาพูดถึงลูกๆ เขา 3 คนซึ่งอยู่ในวัยรุ่น และกระตือรือร้นที่จะไปวัดทุกวันอาทิตย์ ลูกค้าโตถามเขาทันทีว่า มีวิธีอะไรถึงทำให้ลูกเขาน่ารักเช่นนี้ เขาบอกว่า ลูกเขาสั้นเตี้ยไปวัดทุกวันอาทิตย์เพราะอยากไปพบเพื่อนๆ! ที่วัดเขาจะมีอาหารพวกพิซซ่า ไค้ด ฯลฯ ตลอดจนมีกิจกรรมให้พวกเขาชวนได้พบปะกันหลังมิสซา พวกเขาผู้ใหญ่เองก็มีอาหารรับประทาน ส่งสรรคกัน แม้การไปพบปะเพื่อนจะไม่ใช้เป็นเหตุผลหลักของการไปวัด แต่มันก็ได้ผล เพราะเขาชวนจำนวนมากยอมไปวัดเพราะเหตุผลนี้...

ลูกก็กลับมามองการไปวัดในเมืองไทย อันเป็นเรื่องของมนุษย์กับพระเจ้าโดยตรง จากพื้นโลกตรงสู่เบื้องบนไปยังสวรรค์เลย เป็นแนวตั้งตรง คือพระสงฆ์จะพูดบ่อยๆ ว่าเราจะถวายเวลาให้พระเจ้าเพียงชั่วโมงสองชั่วโมงไม่ได้หรือ ลูกคิดกับตัวเองเสมอว่า นอกจากแนวตั้งตรงไปข้างบน เป็นไปได้ไหมให้มันเป็นแนวนอนไปข้างๆ บ้าง คือนอกจากการถวายเวลาให้พระแล้ว การไปวัดเป็นการเสริมสร้างมิติรูปภาพ ภาวศรภาพ ระหว่างสัตบุรุษด้วยกันจะได้ไหม? ... ในเรื่องนี้ลูกไม่ทราบว่าเป็นเรื่องเป็นไปได้ไหม ที่จะมี "อะไร" ที่จะทำให้สัตบุรุษของเรา "อยาก" ไปวัดแทนความรู้สึกที่ว่า "ต้อง" ไป และเมื่อไปแล้ว พจนมิตส์เขาก็รีบออกไปให้เร็วที่สุด ... ลูกเพียงแต่อยากเห็นคริสตชนไทยกระตือรือร้นที่จะอยากไปวัด และสามารถหักทากาสัตบุรุษวัดเดียวกันได้อย่างสนิทสนม แทนการเป็นเคนแผลกหน้ากันอย่างทุกวันนี้ แต่ทั้งนี้ ขอให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์เทอดมู

(จากบทมิ้งสื่อ : บทสวดของฉันทน์)

ปณฺชกณฺศ

ลสฺยุพิชงว

๕๕๕ ฉลองครบรอบ 150 ปี ของการก่อตั้งคณะซาเลเซียน

เมื่อวันเสาร์ที่ 22 สิงหาคม ค.ศ. 2009 คณะซาเลเซียนได้จัดเฉลิมฉลองครบรอบ 150 ปี ของการก่อตั้งคณะที่วัดของเรา เวลา 9.45 น. สัตบุรุษค็อนวับริบพระอัครสังฆราช ฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช และ พระสังฆราช โยเซฟ ประธาน ศรีดารุณเทสิ จากนั้นชมการแสดงเรื่อง "กำเนิดคณะซาเลเซียน" แสดงโดยบรรดาเด็กๆ และเยาวชนจากวัดของเรา พระสังฆราชประธานเป็นประธานในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ พร้อมด้วยพระอัครสังฆราชเกรียงศักดิ์ และพระสงฆ์ประมาณ 50 องค์ คณะซาเลเซียนขอขอบคุณพี่น้องทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือให้การฉลองสำเร็จลุล่วงไปอย่างดี

๕๕๖ วันศุกร์ต้นเดือน - ประชุมกลุ่มผู้สูงอายุ

วันศุกร์ที่ 4 กันยายน ค.ศ. 2009 เป็นวันศุกร์ต้นเดือน ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เวลา 19.00 น. และขอเชิญผู้สูงอายุร่วมประชุมพบปะพร้อมกัน ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโงง เวลา 16.30 น. (อย่าลืมมาด้วย)

๕๕๗ 1๐1๐๒คุณ

คุณธนพัฒน์ - คุณดารารัตน์ วัลลาต ทำบุญช่วยค่าโต๊ะวิทยากร (ตัวใหญ่) 6,000 บาท, คุณสุรชัย - คุณเกศณี สีลาถาวรวงษ์ ทำบุญโต๊ะสัมมนา 1 ตัว 1,600 บาท, ด.ญ. วริษา สีลาถาวรวงษ์ ทำบุญเก้าอี้สัมมนา 1 ตัว 800 บาท, ด.ช. สุภันธ์ สีลาถาวรวงษ์ ทำบุญเก้าอี้สัมมนา 1 ตัว 800 บาท, ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม ทำบุญเก้าอี้สัมมนา 3,000 บาท, คุณลลิตา วัลลาต ทำบุญโซฟา 1 ชุด, ดอกไม้ และคิเคเทปกลิ่นลิ้นอวการ นักบุญเปาโล ขอพระเยซูเจ้า แม่พระ และนักบุญโยเซฟ คอบแทนในน้ำใจดีของทุกท่าน

ปฏิทิน พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	กันยายน 2009 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 30 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ เปโตร มัลดี ป่วนเทียน สุขสำราญ สัตบุรุษทุกคน อุทิศแด่ โยเซฟ สด เชียงแก้ว (ครบ 31 ปี)	- วัด ลูก
จันทร์ที่ 31 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ มารีอา ลี แซ่เจา อุทิศแด่ เปาโล วิศิษฐ์ วังตาล	ครอบครัวคุณนงลักษณ์ ลูก
อังคารที่ 1 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ อักเนส ประชุม วังตาล (ครบ 5 ปี) อุทิศแด่ เปโตร เทียน - เทเรซา เฉลียว แซ่โหว	คุณชนะรัตน์-คุณสุภาภรณ์ คุณสุพจน์ - คุณเดวณี
พุธที่ 2 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ ทองสุข คงวิรุพ อุทิศแด่ ยออาคิม ฮวด - มารีอา ก็ ถังเงิน มีคาแอล เหลียง - มารีอา เจียมใจ ถังเงิน เปโตร อภิชาติ - โยเซฟ ขจร ถังเงิน	ลูก คุณอภิรักษ์ - คุณรัชนิกร
พฤหัสบดีที่ 3 19.00 น.	ระลึกถึง น.เกรโกรี พระสันตะปาปาและนักปราชญ์ สุขสำราญ พระสงฆ์และนักบวช อุทิศแด่ โยเซฟ ปรีดา ถนอมทรัพย์ (ครบ 1 ปี)	คณะเซอร์รา ภรรยา - ลูก
ศุกร์ที่ 4 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา สุขสำราญ ผู้สูงอายุ อุทิศแด่ โยเซฟ เกษม-เทเรซา ยูพา ศิริโชติ, ปู่ย่าตายาย	กลุ่มผู้สูงอายุ คุณพิทยา
เสาร์ที่ 5 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ อักเนส ทองใบ ตั้งฉัจฉธรรม (ครบ 16 ปี) อุทิศแด่ อันนา กิมลั้ง - มารีอา พวง สกซิว ยอห์น เซาว์ บูรีรักษ์	ลูก - หลาน ครอบครัวบูรีรักษ์